

Táto dizertačná práca skúma prečo je metafora cirkvi ako rodiny nepostačujúca, keď sa sústredíme na vzťah cirkvi k svetu a predovšetkým na holistický koncept kresťanského konania. V tomto úsilí je do rozhovoru vvedená Arendtovej teória politického konania, Bonhoefferova ekleziológia a politická teológia a Stāniloaeho teológia sveta a konania. Korene rozdielnych pohľadov Arendtovej a Bonhoeffera na symboliku rodiny sú odhalené v ich rozličnom poňatí konania. Preto sa ono stáva hlavnou témou debaty, zahrňujúc aj hlas Stāniloaeho, zameranej na interakciu konajúcich a miesto konania vo svete. Kresťanské povolanie je rozvinuté nielen ako konanie pre druhých, ale tiež s druhými v odpovedi na slová a činy Boha, existujúceho ako tri Osoby v spoločenstve. Tým, ako sú ľudia vťahovaní do tohto priestoru jedinečných vzťahov, sú zmocňovaní k vzájomnému aj k spoločnému konaniu tých, ktorí sú si rovní, a podieľajú sa na svetských a verejno-politických záležitostiach. Vzhľadom na to, že symbolika rodiny vyjadruje iba oklieštené poňatie konania, opomínajúc jeho spoločný aspekt, táto štúdia dopĺňa túto symboliku o metaforu cirkvi ako solidárneho politického spoločenstva.